

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3439/2018
04.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Горан Новаковић, адвокат из ..., против тужене адвоката ББ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1112/2016 од 03.03.2016. године, у седници већа од 04.09.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1112/2016 од 03.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 16783/13 од 07.10.2015. године у ставу 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да је без правног дејства према тужиоцу уговор о продаји непокретности Ов I број .../... од 12.05.2012. године оверен пред Првим основним судом у Београду закључен између ВВ и тужене ББ све до намирења његовог потраживања у износу од 45.000 евра у динарској противвредности по продајном курсу Народне банке Србије на дан исплате са каматом по стопи коју пословне банке плаћају на средства депонована по виђењу почев од 05.06.2012. године па до исплате. У ставу 2. изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 299.890,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде. Допунским решењем истог суда П 16783/13 од 17.11.2015. године привремена мера одређена решењем Првог основног суда у Београду П 16783/13 од 25.02.2013. године, а којом је забрањено туженој отуђење и оптерећење троипособног стана број ... у улици ... број ... у ..., остаје на снази до правноснажног окончања поступка односно до потпуног намирења тужиочевог потраживања.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1112/2016 од 03.03.2016. године, ставом 1. изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 16783/13 од 07.10.2015. године у ставу првом изреке. Ставом 2. изреке, укинута су допунско решење Другог основног суда у Београду П 16783/13 од 17.11.2015. године и решење о трошковима спора садржано у другом ставу изреке пресуде Другог основног суда у Београду П 16783/13 од 07.10.2015. године и предмет се у том делу враћа истом суду на поновни поступак.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности. У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 6. ЗПП на коју указује ревизија јер је поступак окончан мериторном одлуком, а не неком од пресуда из поменуте одредбе ЗПП, а због тога ни у поступку пред другостепеним судом није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП на коју ревизија такође указује јер другостепени суд у напред наведеном смислу није имао разлога да отклања пропусте нижестепеног суда којих у том није било.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом због пропуштања Првог основног суда у Београду П 11808/12 од 17.08.2012. године обавезан је ВВ да тужиоцу АА на име дуга исплати 61.500 евра у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате са каматом по стопи коју пословне банке плаћају на средства депонована по виђењу почев од 05.06.2012. године до исплате. Решењем истог суда П 16783/13 од 25.02.2013. године према туженој је изречена привремена мера забране отуђења и оптерећења троипособног стана у ... у улици ... број ..., стан број ..., површине 87м², а који је уписан у лист непокретности ... КО ... уз упис забране у јавне књиге до правноснажног окончања поступка. На основу пресуде П 11808/12 овде тужилац је као извршни поверилац поднео предлог за извршење против ВВ као извршног дужника 20.02.2013. године ради наплате дуга у износу од 45.000 евра са каматом с обзиром да му је дужник пре тога исплатио 16.500 евра и то пописом, проценом и продајом покретних ствари дужника које се налазе у стану у улици ... број ... у ВВ је 12.05.2012. године по уговору о купопродаји који је оверен пред Првим основним судом у Београду под бројем Ов/... супрузи ББ продао троипособан стан у .. у улици ... број ..., стан број Пресудом Првог основног суда у Београду П 5968/12 од 10.06.2013. године, разведен је брак између ББ и ВВ. Наведена пресуда је правноснажна 05.07.2013. године. Купац стана ББ је од 11.02.2013. године у листу непокретности број ... КО ... уписана као власник истог. Поступак извршења на покретним стварима извршног дужника ВВ које се налазе у стану у ... у улици ... број ... је у току. Извршни дужник ВВ не поседује другу имовину на коју се може спровести извршење ради наплате потраживања овде тужиоца по пресуди П 11802/12 од 17.08.2012. године.

Код напред утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови налазе да је тужбени захтев основан јер су испуњени законски услови за побијање спорног уговора о купопродаји као правне радње коју је предузео дужник на штету тужиоца као повериоца, због чега је и одлучено како је наведено.

Одредбом члана 280. ЗОО је прописано да сваки поверилац чије је потраживање доспело за исплату и без обзира када је настало може побијати правну радњу свог дужника која је предузета на штету повериоца. Сматра се да је правна радња предузета на штету повериоца ако услед њеног извршења дужник нема довољно средстава за испуњење поверилачког потраживања. Услови побијања прописани су у члану 281. истог закона по коме теретно располагање може се побијати ако је у време располагања дужник знао или могао знати да предузетим располагањем наноси штету својим повериоцима и ако је трећем лицу са којим је или у чију је корист правна радња предузета то било познато или могло бити познато. Ако је треће лице дужников супруг или сродник по крви у правој линији или у побочној линији до четвртог степена или по тазбини до истог степена, претпоставља се да му је било познато да дужник предузетим располагањем наноси штету повериоцу. У поступку је утврђено да је постојало потраживање тужиоца према ВВ утврђено пресудом због пропуштања која је правноснажна. Отуда она не може бити предмет оцене у овој парници као посебном поступку како то правилно налазе нижестепени судови. Код чињенице да су ВВ и тужена били у браку у време када је утврђено спорно потраживање и када је сачињен спорни уговор о купопродаји, претпоставља се да је туженој било познато да се тим располагањем наноси штета повериоцу посебно у ситуацији, која је такође утврђена у поступку да осим покретних ствари ВВ не поседује другу имовину, а да се из вредности тих ствари потраживање не може намирити. То што је између ВВ и тужене закључен уговор о купопродаји као теретан правни посао и што је тужена њему исплатила купопродајну цену није од значаја за другачије закључивање у конкретном случају. Да ли је тужена у поступку оборила законску претпоставку да јој је било познато да постоји наведено потраживање је чињенично питање које су нижестепени судови након изведених доказа разрешили на тај начин што су утврдили да тужена ту околност није побила, па се о томе у поступку по ревизији не може расправљати.

С обзиром да се ни осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност нижестепених одлука, то је и одлучено као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић